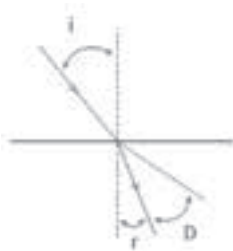

مروری کوتاه بر مواد عمق دهنده رنگ

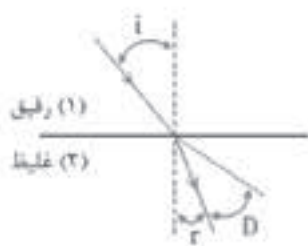
دکتر مقداد کمالی مقدم*

مقدمه

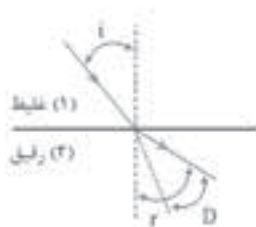
شکست را زاویه انحراف D می‌نامند (شکل ۲ الف). اگر پرتو نور از محیط رقیق (ضریب شکست بالا) وارد شود به خط عمود نزدیک می‌شود و زاویه انحراف برابر است با $D = i - r$ (شکل ۲ ب) و اگر پرتو نور از محیط غلیظ به رقیق وارد شود از خط عمود دور می‌شود و زاویه انحراف برابر است با $D = r - i$ (شکل ۲ ج).

(الف)

(ب)

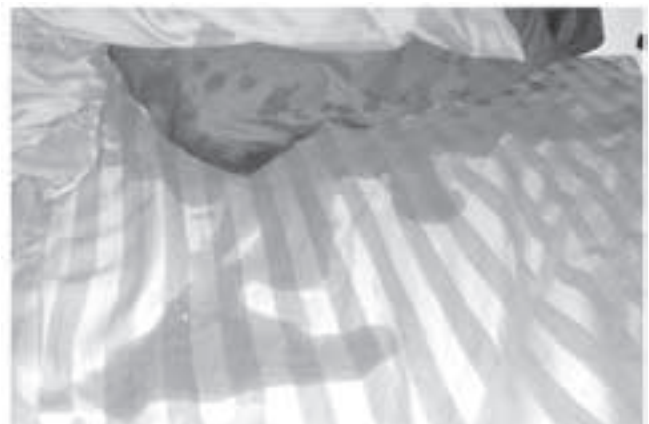

(ج)

شکل ۲. زاویه تابش و شکست سطح جدایی دو محیط

نسبت سینوس زاویه تابش به سینوس زاویه شکست، برای پرتوهایی که از یک محیط شفاف به محیط شفاف دیگر وارد می‌شوند، مقدار ثابتی است (معادله ۱-۱)، قانون راسل). این مقدار ثابت ضریب شکست محیط ۲ به محیط ۱ است.

یکی از مشکلات موجود در الیاف مصنوعی و به‌ویژه الیاف پلی‌استر، پایین بودن عمق رنگ حاصل از رنگرزی در مقایسه با الیاف طبیعی است. برای مثال، رنگرزی پارچه پلی‌استر با رنگ مشکی حتی با استفاده از مقدار رنگ‌زای زیاد منجر به ایجاد رنگ مشکی تیره نمی‌شود و حتی افزایش مقدار رنگ‌زا منجر به برنزه شدن و ثبات سایشی پایین می‌شود. محققان به این نتیجه رسیده‌اند همانند زمانی که پارچه با آب (دارای ضریب شکست ۱/۳۳) خیس می‌شود و عمق رنگ پارچه افزایش می‌یابد (شکل ۱) می‌توان پارچه را با موادی که دارای ضریب شکست پایین هستند تکمیل کرد و عمق رنگ را افزایش داد. دلیل این امر کاهش انعکاس سطح توسط این عملیات است [۱، ۲].

شکل ۱. افزایش عمق رنگی پارچه خیس شده با آب [۳]

پدیده شکست نور

هرگاه پرتو نوری به‌طور مایل به سطح جدایی دو محیط شفاف تابیده شود هنگام گذر از سطح جدایی دو محیط به دلیل تغییر سرعت نور در دو محیط شکسته می‌شود که به این پدیده شکست نور گفته می‌شود. ضریب شکست محیط شفاف شفاف است. $N = C/V$ در واقع برابر با نسبت سرعت نور در هوا یا خلاً به سرعت نور در محیط شفاف است. C سرعت نور در هوا (3×10^8 m/s)، V سرعت نور در محیط شفاف و N ضریب شکست محیط شفاف است.

I زاویه بین پرتوی تابش و خط عمود را زاویه تابش و r زاویه بین پرتوی شکست و خط عمود را زاویه شکست می‌نامند. زاویه بین امتداد پرتوی تابش و پرتوی

نور مورد استفاده پلاریزه نیست و دارای دو مؤلفه عمود بر هم است (مؤلفه عمودی و موازی) که از متوسط این دو مؤلفه می‌توان شدت انعکاس نور را محاسبه کرد (معادله ۳-۱).

$$R_s = \frac{\sin^2(i-r)}{\sin^2(i+r)} \quad R_p = \frac{\tan^2(i-r)}{\tan^2(i+r)} \quad \Rightarrow R = \frac{1}{2}(R_s + R_p) \quad (3-1)$$

چنانچه از زاویه تابش صرف‌نظر شود رابطه ضریب انعکاس و ضریب شکست به صورت زیر خواهد بود:

$$R_{n_1-n_2} = \left(\frac{n_1 - n_2}{n_1 + n_2} \right)^2 \quad (4-1)$$

با توجه به معادله ۴-۱ می‌توان اثر افزایش عمق رنگ منسوج خیس شده را تفسیر نمود. اگر پارچه پلی‌استر خشک در معرض تابش نور قرار گیرد ضریب انعکاس آن برابر با ۰/۰۷۱ خواهد بود اما چنانچه این پارچه خیس شود ضریب انعکاس سطح برابر با ۰/۰۳۶ خواهد بود که نشان‌دهنده ضریب شکست کمتر پارچه خیس شده نسبت به پارچه خشک و در نتیجه عمق رنگی بیشتر است (شکل ۶).

شکل ۶. افزایش عمق رنگی پارچه خیس شده

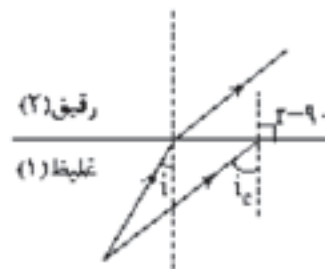
از طرفی، اگر پارچه پلی‌استر با رزین‌های اکریلاتی و سیلیکونی تکمیل شود عمق رنگی مشاهده شده افزایش خواهد یافت. همان‌طور که در شکل ۷ مشاهده می‌شود استفاده از دولایه رزین منجر به افزایش عمق رنگی بیشتری نسبت به تک لایه رزین شده است. به عبارتی تکمیل دومرحله‌ای پارچه با رزین‌های مختلف منجر به افزایش عمق رنگی بیشتر پارچه در مقایسه با تکمیل تک‌مرحله‌ای می‌شود.

شکل ۷. افزایش عمق رنگی پارچه تکمیل‌شده با رزین

$$\frac{\sin i}{\sin r} = \frac{n_2}{n_1} \rightarrow r = \arcsin \frac{n_1 \sin i}{n_2} \quad (1-1)$$

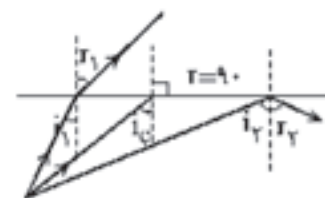
اگر پرتو نوری از محیط غلیظ به رقیق تابیده شود از خط عمود دور می‌شود. اگر زاویه تابش در محیط غلیظ به حدی باشد که زاویه شکست در محیط رقیق ۹۰ درجه شود (یا پرتوی شکست مماس بر سطح جدایی خارج شود) این زاویه تابش را زاویه حد گویند (شکل ۳). زاویه حد را با i_c نشان می‌دهند (معادله ۲-۱).

شکل ۳. زاویه حد

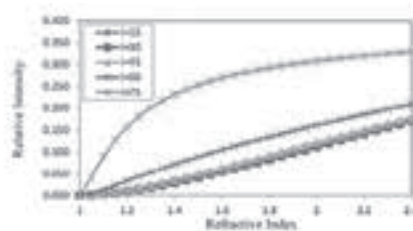
$$\frac{\sin i_c}{\sin 90} = \frac{n_2}{n_1} \rightarrow \sin i_c = \frac{n_2}{n_1} \quad (2-1)$$

اگر پرتوی نوری از محیط غلیظ وارد محیط رقیق شود در صورتی که زاویه تابش در محیط غلیظ از زاویه حد بیش‌تر باشد سطح جدایی دو محیط مانند آینه عمل نموده و پرتوی نور را به محیط غلیظ بازتاب می‌کند که به این پدیده بازتاب کلی گفته می‌شود (شکل ۴).

شکل ۴. بازتاب کلی

بر مبنای تئوری فرسnel، شدت نسبی انعکاس نور با افزایش ضریب شکست جسم و زاویه برخورد افزایش می‌یابد. بر مبنای همین تئوری، البافی که ضریب شکست نوری آن‌ها بالا باشد شدت نسبی انعکاس نور آن‌ها نیز بالاتر است. از طرفی هر چه زاویه تابش بیشتر باشد این انعکاس نیز بیشتر خواهد بود (شکل ۵).

شکل ۵. تأثیر تغییر ضریب شکست بر شدت انعکاس

مواد عمق دهنده

می‌کنند مناسب است؛ هر چند که ماده عمق دهنده آبیونی نیز قابل استفاده است [۱].

جدول ۲. ضریب شکست رزین‌های پلیمری

رزین سفید	ضریب شکست
کامپوز اتمارز، دینور استات	۱.۴۶
پارتو، اکرلیک	۱.۴۵
دال، اکرلیک	۱.۴۵
پلی اورتان	۱.۵۰
اکریلیک اصلاح‌شده با اپوکسی	۱.۴۴
دی‌میل سیلیکون اصلاح‌شده با امینو	۱.۴۰
پلی‌دی‌میل سیلیکون	۱.۴۳
پلی اترالات	۱.۴۸

مکانیسم فرایند

محققان مکانیسم عملکرد ماده عمق دهنده روی منسوجات را به دو بخش تقسیم کرده‌اند:

(الف) مرحله‌ی جذب: عمدتاً به علت نیروهای الکترواستاتیکی بین ماده عمق دهنده و لیف، عمق دهنده روی لیف جذب می‌شود. زمانی که الیاف نظیر الیاف پلی‌استر در آب دارای بار منفی هستند، می‌توان از یک عمق دهنده با بار مثبت استفاده کرد تا ماده به‌طور یکنواخت روی الیاف بچسبد. با این حال، زمانی که بار مثبت ماده خیلی زیاد باشد، پایداری آن نیز در آب افزایش یافته و مانع از جذب کامل می‌شود [۲].

(ب) مرحله‌ی تشکیل فیلم: اجزای عمق دهنده رنگ که روی لیف جذب سطحی شده‌اند، طی مرحله‌ی خشک کردن باهم ترکیب می‌شوند تا یک فیلم تشکیل دهند. در این مرحله عمدتاً ضریب شکست پایین است. محققان دریافتند موادی که دارای ضریب شکست پایین و دمای انتقال شیشه‌ای بالا هستند بعد از مرحله خشک کردن، ساختاری را روی مواد لیفی می‌سازند که اثر عمق دهنده‌گی خوبی ارائه می‌دهند. مواد عمق دهنده بر اساس روش پلیمریزاسیون به دودسته تقسیم می‌شوند [۲]:

۱. سنتز عمق دهنده به روش پلیمریزاسیون امولسیون

یکی از مواد عمق دهنده بر پایه رزین پلی‌یورتان می‌باشد. این عمق دهنده شامل یک ترکیب رزین آبی است که با پلیمریزه کردن یک منومر دارای پیوند غیراشباع در حضور یک امولسیون پلی‌یورتانی تولید می‌شود به گونه‌ای که فیلم خشک این رزین دارای ضریب شکست ۱/۵ و یا کمتر است [۲].

۲. سنتز عمق دهنده به روش کوپلیمریزاسیون گرافت (شاخه‌ای)

نوع دیگر عمق دهنده شامل یک رزین آبی حاصل از پلیمریزه کردن ۱- یک منومر دارای باند غیراشباع در حضور امولسیون پلی‌یورتانی و ۲- حداقل یک ترکیب سیلیکونی و یا فلئوئوری می‌باشد. ضریب شکست فیلم خشک این رزین کمتر از ۱/۵ است. به هر حال، اعتقاد بر این است که تغییرات ساختار یا نظم مولکولی فیلم رزین تشکیل شده روی سطح الیاف، اثرات مفیدی روی کاهش ضریب شکست رزین خواهد داشت و وقتی ترکیب رزین آبی از ماده‌ای با دمای انتقال شیشه‌ای بالا تشکیل می‌شود فیلم حاصل از رزین ترک می‌خورد و سطوح محدب و مقعری را می‌سازد، که به‌وسیله‌ی آن پرتو ورودی روی فیلم رزین جذب شده یا وارد الیاف

پارچه پلی‌استر رنگ‌رزی شده با رنگ دیسپرس عموماً ظاهری براق و روشن دارد و افزایش غلظت رنگ به‌منظور افزایش عمق رنگی چاره‌ساز نمی‌باشد. کاهش عمق رنگ در الیاف پلی‌استر ناشی از دو عامل سطح مقطع و ضریب شکست است: (الف) سطح مقطع لیف پلی‌استر مدور است؛ لذا انعکاس نور منظم و روشنایی بیشتر می‌باشد به همین دلیل رنگ روشن‌تر به نظر می‌رسد. (ب) ضریب شکست لیف پلی‌استر نسبت به سایر الیاف بیشتر است (جدول ۱). هر چه ضریب شکست بالاتر باشد انعکاس نیز بیشتر خواهد بود [۷]. لذا برای مشکلی‌تر شدن رنگ باید ضریب شکست را کاهش داد.

جدول ۱. ضریب شکست نوری الیاف [۵]

الیاف	ضریب شکست موزی طول لیف	ضریب شکست عمود بر طول لیف	ضریب شکست مضاعف
اکریلیک	۱.۵۱۱	۱.۵۱۴	۱.۱۰۴
پلی‌استر	۱.۵۲۲	۱.۵۱۸	۱.۰۲۵
پلی‌استر POY	۱.۵۰۶	۱.۵۱۸	۱.۰۲۵
پلی‌استر EDS	۱.۵۰۶	۱.۵۲۵	۱.۰۲۲
پلی‌استر	۱.۵۱۴	۱.۵۲۲	۱.۰۶۰
پلی‌استر	۱.۵۰۶	۱.۵۲۵	۱.۰۱۰

ضریب شکست نور در مواد با استفاده از رابطه تجربی Snell به‌صورت نسبت سینوس زاویه تابش به سینوس زاویه شکست نور تعریف می‌شود و بر اساس نظریه امواج الکترومغناطیس ضریب شکست عبارت از نسبت سرعت نور در خلأ به سرعت آن درون ماده است. از طرفی ضریب شکست مضاعف با اختلاف ضریب شکست در جهت موازی و عمودی بر محور لیف برابر است [۵].

این اعتقاد وجود دارد که رنگ زرد در ظاهر، روشنایی را تلقی می‌کند و رنگ آبی تیرگی را در ذهن ایجاد می‌کند. برای مثال، رنگ زرد تداعی‌گر ۷۵٪ روشنایی و ۲۵٪ تیرگی، رنگ قرمز تداعی‌کننده ۵۰٪ روشنایی و ۵۰٪ تیرگی و رنگ آبی تداعی‌کننده ۷۵٪ روشنایی و ۷۵٪ تیرگی است.

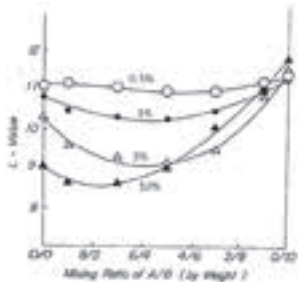
از دید غیرمسلح (چشم انسان)، رنگ کاملاً مشکلی (Jet black)، تیره‌ترین شید از رنگ مشکلی باید L^* حدود ۹-۱۰ داشته باشد و مقدار L^* حدود ۱۱ نیز به نظر مشکلی نمی‌رسد [۶].

مواد عمق دهنده یا شدت دهنده رنگ موادی هستند که با تغییر زاویه انعکاس نور از سطح منسوج موجب می‌شوند که رنگ منسوج پررنگ‌تر دیده شود. ماده عمق دهنده طی فرایندی می‌تواند طیف انعکاسی رنگ‌زا را به سمت طول موج بالاتر منتقل کند و با ایجاد اثر هایپر کرومیک موجب افزایش شدت جذب رنگ‌زا شود. موادی نظیر رزین فلئوئور، رزین استر اکریلیک اسید، رزین پلیمر وینیل یا سیلیکون دارای ضریب شکست کمتر از ۱/۴۵ هستند و می‌توانند به‌عنوان مواد سازنده عمق دهنده استفاده شوند [۱]. ضریب شکست برخی از رزین‌های پلیمری در جدول ۲ نشان داده شده است [۸].

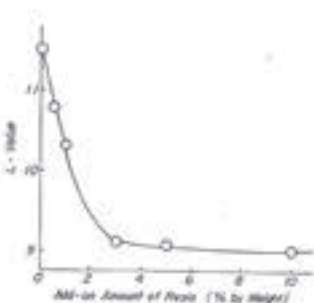
چنانچه ویژگی آبیونی ماده عمق دهنده با رنگ به‌کاررفته یکسان باشد می‌توان این ماده را در فرایند رنگ‌رزی هم‌زمان با رنگ استفاده کرد. اصولاً ماده عمق دهنده کاتیونی برای الیافی نظیر پلی‌استر که در محیط آبی ترکیبی آبیونی ایجاد

شد [۸]. شکل ۹ ارتباط مقدار روشنایی (L^*) با نسبت اختلاط دو رزین در تشکیل لایه و مقدار ماده افزوده شده را نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود افزایش درصد ماده عمق دهنده منجر به کاهش پارامتر روشنایی و در نتیجه افزایش عمق رنگی شده است.

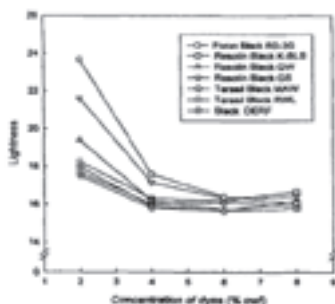
(الف)

(ب)

شکل ۹. (الف) تأثیر نسبت اختلاط دو رزین بر پارامتر L و (ب) تأثیر مقدار ماده افزوده شده بر پارامتر L

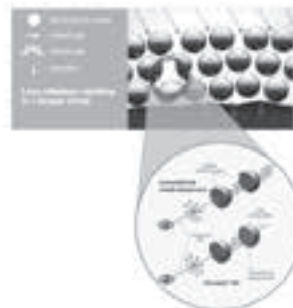
محققان کرهای در سال ۱۹۹۹ نشان دادند که لایه رزین می‌تواند تأثیر متفاوتی بر رنگ‌های دیسپرس مختلف داشته باشد. این محققان در مطالعه خود از ۷ رنگ مشکلی و ۲ نوع رزین استفاده کردند. نتایج این تحقیق در شکل‌های ۱۰ و ۱۱ نشان داده شده است. نکته حائز اهمیت تأثیر متفاوت رزین بر عمق رنگی لیف رنگ‌گری شده بارنگ‌های مختلف است به طوری که در برخی از رنگ‌ها، افزایش غلظت رزین منجر به کاهش مقدار روشنایی با شیب بیشتری شده است. این نشان می‌دهد که تأثیر رزین عمق دهنده بر رنگ‌های دیسپرس متفاوت است. نتایج حاکی از آن است که رزین Jet black نسبت به رزین DSP دارای اثرگذاری بیشتر است [۱۴].

شکل ۱۰. پارامتر روشنایی لیف پلی استر رنگ‌گری شده با ۷ نوع رنگ دیسپرس [۱۴]

در سال ۲۰۰۷، محققان کرهای تأثیر ماده عمق دهنده NKR Black S-15

می‌شود تا انعکاس عمقی را کاهش دهد و برای چنین اثری یک ماده با ضریب شکست پایین نظیر ترکیب سیلیکونی و یا ترکیب فلئوئوری به رزین افزوده می‌شود که به وسیله آن اثر عمق دهنده به‌طور هماهنگ افزایش می‌یابد. همچنین اعتقاد بر این است که حتی اگر یک ترکیب رزین آبی از ماده‌ای با دمای انتقال شیشه‌ای پایین تشکیل شده باشد و فیلم ترک نخورد و سطوح محدب و مقعر نسازد، تغییر ساختار یا نظم مولکولی فیلم رزین تشکیل شده روی سطح لیاف سهم بزرگی برای افزایش اثر عمق دهنده دارد [۲]. افزودن ذرات به مواد عمق دهنده می‌تواند سبب بهبود عمق رنگ شود. این ماده عمق دهنده از طریق دو مکانیسم جذب نور و پلاریزه کردن نور موجب افزایش عمق رنگی می‌شود (شکل ۸). زمانی که نور به ذرات کوچک این ماده برخورد می‌کند به دلیل اینکه ابعاد ذرات از طول موج نور کوچک‌تر است در تمام جهات پراکنده می‌شود. این پراکنش الاستیک به نام پراکنش ریلی مشهور است و به دلیل انعکاس کمتر نور به سمت مشاهده‌کننده سبب افزایش عمق رنگی می‌شود [۹]. این پدیده با پلاریزه کردن نور ناشی از آرایش یافتگی دقیق ساختار پلیمری نیز بهبود می‌یابد.

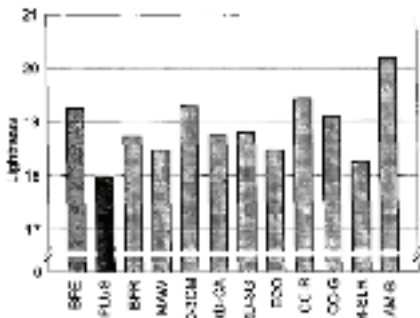

شکل ۸. مکانیسم عملکرد ماده عمق دهنده حاوی ذرات

به‌طور کلی، مواد عمق دهنده دارای pH اسیدی هستند و به همین دلیل در فرایند تکمیل پارچه با این مواد باید محیط عملیات اسیدی ضعیف یا خنثی باشد. قلبایی بودن حمام تکمیل سبب ناپایداری امولسیون ماده عمق دهنده می‌شود و موجب می‌شود که نقاط و لکه‌های سفیدرنگ و حتی کاهش اثر عمق دهنده روی پارچه اتفاق بیفتند. طی فرایند عمق دهنده رنگ، هیچ‌گونه ماده قلبایی نباید روی منسوج رنگی باشد [۱۱]. از آنجاکه ماده عمق دهنده اصولاً به‌صورت امولسیون به بازار عرضه می‌شود لذا پایداری آن در طی مصرف حائز اهمیت است. نگهداری این ماده باید در جای سرد و به‌دور از تابش آفتاب باشد. دمای نگهداری نباید فراتر از ۳۵ درجه باشد. به‌منظور جلوگیری از تماس ماده با هوا و رطوبت طی انبارداری لازم است که درب ظرف کاملاً بسته باشد.

پیشینه تحقیقات

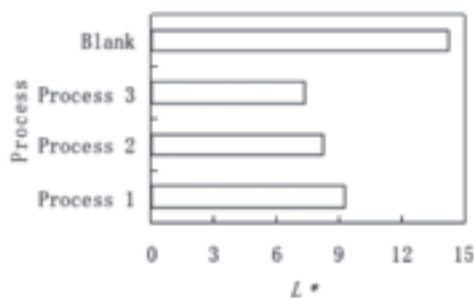
محققان ژاپنی در سال ۱۹۹۰ ماده عمق دهنده با استفاده از ترکیب دو رزین با ضریب شکست مختلف اختراع کردند. در این نوآوری، از رزین با میل جذبی کمتر به لیف و ضریب شکست ۱/۳۷-۱/۴۸ (برای مثال، رزین سیلیکون با ضریب شکست ۱/۴۱) و رزین با میل جذبی بالاتر نسبت به لیف با ضریب شکست ۱/۴۰-۱/۶۰ (برای مثال رزین پلی اتر-استر با ضریب شکست ۱/۴۸) استفاده

شکل ۱۲. مقدار L* پارچه پلی استر رنگریزی شده با رنگ‌های مشکی مختلف در غلظت ۵% owf [۱۵]

همان گونه که در شکل ۱۳ مشاهده می شود فرایند دومرحله‌ای منجر به کسب L* حدود ۷/۳ می شود درحالی که این پارامتر برای پارچه بدون عملیات تکمیلی ۱۴/۲ می باشد. در این حالت دولایه با ضریب انعکاس متفاوت روی پارچه ایجاد می شود.

پرتو نور تابیده شده از طریق دولایه روی سطح پارچه دو بار منعکس می شود و سبب افزایش جذب نور می شود. سطح ناهموار روی سطح پارچه ناشی از پودر نانو ذرات در لایه اول سبب افزایش انعکاس پراکنده نور می شود [۱۷].

شکل ۱۳. رابطه میان فرایند و پارامتر L* [۱۷]

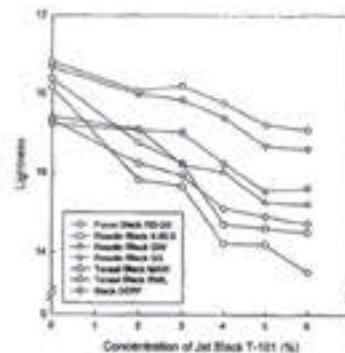
محققان در سال ۲۰۱۴ تأثیر ماده عمق دهنده را روی پارچه پلی استر بافته شده از نخ ITY 135D/72F بررسی کردند. این محققان دریافتند که رزین سیلیکون، عمق رنگی بالاتری نسبت به رزین آکرلیک ایجاد می کند. بهینه مقدار ماده رزین ۴٪ وزنی محلول است [۱۶].

در سال ۲۰۱۵ محققان چینی نوآوری با موضوع ماده تکمیل عمق دهنده رنگ منتشر کردند. نانو ذرات دی اکسید تیتانیوم به عنوان مواد جامد و میکرومولسیون آمینو اصلاح شده با پلی ارگانوسیلوکسان برای ایجاد ماده عمق دهنده استفاده شد [۱۸].

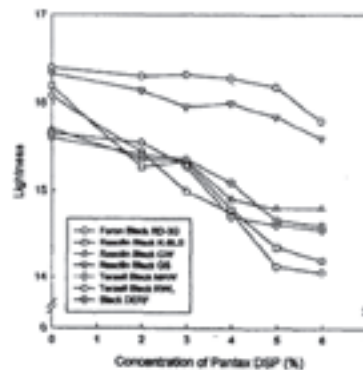
در همین سال، محققان کره‌ای ماده عمق دهنده یک مرحله‌ای را برای افزایش عمق رنگی پارچه به ثبت رساندند. داده‌های کالریمتری نشان داد که با عمل نمودن پارچه رنگریزی شده با این ماده می توان L* پارچه مشکی را از مقدار ۱۲ به زیر ۹ کاهش داد.

منابع در دفتر مجله موجود است.

محصول شرکت Nicca کره جنوبی برای افزایش عمق رنگی رنگ‌های مشکی مختلف را بررسی کردند. نتایج K/S پارچه پلی استر رنگریزی شده با رنگ‌های مختلف در جدول ۵ و مقدار L* آن در شکل ۱۲ نشان داده شده است [۱۵]. نتایج حاکی از آن است که رنگ Dianix deep black plus بیشترین مقدار K/S و کمترین مقدار L* را ایجاد کرده است. این تحقیق نیز نشان می دهد که در افزایش عمق رنگی پارچه، علاوه بر اهمیت انتخاب نوع ماده عمق دهنده، انتخاب نوع رنگ دیسپرس نیز حائز اهمیت است.

(الف)

(ب)

شکل ۱۱. تأثیر غلظت رزین بر پارامتر روشنایی لیف رنگریزی شده با ۷ نوع رنگ دیسپرس، الف) رزین T-۱۰۱ و ب) رزین DSP [۱۴]

جدول ۵. مقادیر k/s پارچه پلی استر رنگریزی شده با رنگ‌های مختلف [۱۵]

Pigment used	Total K/S
BFE	88
PLUS	88
NR	377
MAW	38
BD-3CM	566
BD-CA	54
BD-AG	381
ITY1	590
CC-K	540
CC-G	456
AK-SLR	672
AM-B	488

در سال ۲۰۰۹ محققان چینی نشان دادند که استفاده از دولایه رزین آکرلیکی و رزین سیلیکونی حاوی نانو ذرات می تواند عمق رنگی رنگ مشکی الیاف پلی استر را به شدت افزایش دهد به طوری که L* زیر ۹ نیز قابل دستیابی است. در این تحقیق نشان داده شد که نانو ذرات سیلیکا اصلاح شده با آمینو پروپیل تری متوکسی سیلان به خوبی درون رزین آکرلیکی پراکنده می شود و یک لایه ناهموار روی سطح ایجاد می کند [۱۷].